

ra de mà en mà entre els jueus del
eto de Varsòvia durant el seu capti-
i i s'hi emmirallaven per organitzar
resistència. El 1934 es va traduir a
nglès als Estats Units i va esdevenir
èxit mundial, malgrat les pressions
ques per impedir-ho. Ara ens arriba
català la lluita, la resistència i uns
ats personals que s'universalitzen i
s fan viure en primera persona la co-
josa resistència d'un poble contra el
poderós enemic.

NARRATIVA BREU
L'ÀFRICA DELS DIES D'AHIR
Miquel Cabal Guarro
Barcelona: Edicions del Periscopi,
2015, 232 pp. 18 €

Ljudmila Petruixévskaja (Moscu,
1938) és dramaturga, pintora, cantant
una de les autores més destacades de
la literatura russa contemporània. La
seua obra escrita combina tècniques
postmodernes amb profunditat psico-

lògica i un punt de paròdia. La narra-
tiva de Petruixévskaja s'ha traduït a
més de trenta llengües i les seves obres
teatrals han estat representades arreu
del món. Ha rebut diversos guardons
durant la seva carrera, entre els quals
destaca el Premi Nacional de les Llet-
res i les Arts (2002) i el premi Stanis-
lavski de teatre (2004).

Miquel Cabal (Barcelona, 1977), que
ha publicat una vintena de traduc-
cions de literatura russa, ens ofereix
la primera traducció d'una obra de
Petruixévskaja al català. Com diu el
subtítol, el llibre és un recull de dife-
rents històries d'amor: ara humorísti-
ques, ara emotives, tendres o
violentes, però sempre amb un ritme
que no deixa aturar la lectura. Són
diferents intents d'establir relacions,
tant depravades com sublimes, al llarg
de diferents etapes de la vida. Histò-
ries enginyoses, faules realistes sobre
dones que cerquen l'amor i que han
fet que l'autora hagi estat comparada
amb Txékhov, Tolstoi, Beckett i Poe.
Xènia Dyakonova (Sant Petersburg,
1985), escriptora i crítica literària
afincada a Catalunya des de fa anys,
signa el pròleg.

HISTÒRIA
Joaquim NADAL i FERRERAS; Gemma DOMÈNECH i CASADEVALL
Patrimoni i guerra.
Girona 1936-1940.
Girona: Ajuntament de Girona, 2015,
196 pp. 15 €

Joaquim Nadal és polític i catedrà-
tic d'història contemporània de la
Universitat de Girona i Gemma Do-
mènech és doctora en història de
l'art per la Universitat Autònoma de
Barcelona. Els dos formen part de
l'Institut Català de Recerca en Patri-
moni Cultural, amb el qual ara pu-
bliquen aquest llibre que segueix la
pista al patrimoni cultural de Girona
entre els anys convulsos de 1936 a
1940.

En època de guerra, el patrimoni ar-
tístic i històric d'un territori també
acabava patint les conseqüències de
l'odi i la violència. Tot i així, sempre
hi ha la intervenció de moltes perso-
nes, tant responsables culturals com
anònimes i voluntàries, que eviten

Ja està disponible el segon Extra

Alternativas económicas

"83 GRÁFICOS PARA
COMPRENDER LA CRISIS
Y SUS EFECTOS",
coordinat per Andreu Missé

Gratuït per a
tots els
subscriptors
d'Alternativas
Económicas

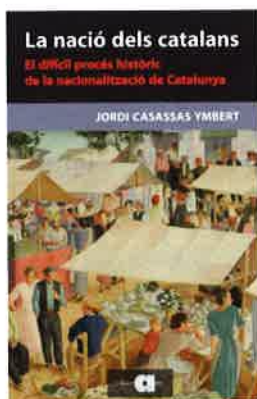
112 pàgines
5,90 euros

Més informació i comandes: 93 611 63 05
contacto@alternativaseconomicas.coop

APARADOR

un mal major. Aquest llibre explica la destrucció que va patir el patrimoni de Girona, la fúria iconoclasta que es va cobrar vides i va cremar i destruir esglésies i béns mobles. Alhora, però, també recull els esforços que es van fer des de diversos sectors per a conservar el patrimoni, com el cas dels comitès que van constituir la Comissió de Patrimoni Artístic i Arqueològic (1936-1938), i que van permetre concentrar moltes obres d'art i evitar-ne la destrucció i la dispersió.

Gemma Domènech va subratllar en la presentació del llibre que aquest contribuïa a «rescatar de l'oblit a tots els membres de la Comissió, la tasca del qual no es va reconèixer amb l'arribada i consolidació de la Dictadura Franquista durant 40 anys».

ASSAIG

Jordi CASASSAS YMBERT

La nació dels catalans.

El difícil procés de nacionalització històrica de Catalunya

Catarroja (País Valencià): Editorial Afers, 2015, 188 pp. 15 €

Jordi Casassas Ymbert (1948) és catedràtic d'història contemporània a la Universitat de Barcelona, membre de l'IEC i president de l'Ateneu Barcelonès. Entre els temes de la seva especialització en destaquen la història dels nacionalismes contemporanis i, en especial, del catalanisme. Amb aquest assaig mira d'explicar, internament i en el context del sud d'Europa, el procés actual que reivindica un estat propi a Catalunya.

Casassas analitza històricament les causes de fons, els elements en joc i la vertebració de les teories, l'acció política i la gestió de les identitats col·lectives que estan en la base del procés nacional que s'ha obert a Catalunya. L'autor fa servir el concepte de "nacionalització de les masses", emprat per la historiografia recent, per significar processos històrics a través dels quals els individus d'una societat han adoptat el sentiment de pertinença a una comunitat nacional. El llibre parteix de l'anàlisi del cas català en relació amb altres del mediterrani occidental, estudia la importància del moviment romàntic del segle XIX per a la fixació de les identitats modernes i explica el paper dels intel·lectuals en el procés nacionalitzador. La darrera part del llibre analitza les dinàmiques socials, polítiques i culturals de les últimes dècades a Catalunya i que permeten avaluar la densitat històrica sobre la qual se sustenta el moviment nacional actual. Alguns d'aquests temes van sortir també en l'entrevista que li va fer Josep M. Muñoz a L'Avenç 381 l'any 2012.

NOVEL·LA

Jules RENARD

Pèl de panotxa

Traducció d'Antoni Clapés

La Bisbal de l'Empordà: Edicions Sirdilla, 2015. 215 pp., 15 €

Jules Renard (Chalons-du-Maine 1864 – París, 1910) va ser un escriptor, poeta i dramaturg francès, membre de la prestigiosa Acadèmia Goncourt. Lector voraç, el 1887 va començar a redactar el *Diari* que escriurà al llarg de la seva vida i per la

qual serà reconegut com un dels grans escriptors francesos. Va escriure diverses novel·les fins que, el 1984, la publicació de *Pèl de panotxa* el va fer saltar a l'èxit, fins a esdevenir un clàssic de la literatura infantil. El mateix Renard en va fer una adaptació per al teatre que es va estrenar amb gran èxit a París el 1900. Va ser en aquesta versió que es va inspirar el dramaturg Adrià Gual per portar-la a escena al Romea, el 13 de desembre de 1907, en una traducció pròpia de la qual el traductor d'aquesta edició, el poeta Antoni Clapés, ha mantingut només el títol.

La novel·la està formada per quaranta-vuit peces que configuren una mena de collage sobre l'univers de la infantesa desgraciada del nen protagonista i és, en certa manera, una autobiografia de Renard. A diferència de les versions edulcorades i estereotipades de les infanteses felices, Renard ens submergeix, amb lucidesa i ironia, en les dificultats de les relacions d'una família rural de la França del dinou: una mare autoritària i maliciosa, un pare que mira cap a una altra banda i germans que se'n riuen del nen del pèl de panotxa.

Lluny de considerar-la tan sols una obra per al públic juvenil, la novel·la continua mantenint tots els ingredients literaris i morals per ser qualificada com un clàssic, apte per ser apreciada amb interès per qualsevol lector.